

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Poharánszki István ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Jákó János ügyvéd által képviselt alperes ellen kötbér, kártérítés és egyéb iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. december 18. napján kelt 9.G.40.265/2008/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.000.000 (kettőmillió) forint másodfokú perköltséget, és az államnak külön felhívásra 900.000 (kilencszázezer) forint előzetesen le nem rótt jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A 2007. február 5-én megkötött szerződéssel a perben nem álló ... Kft. (továbbiakban: megrendelő) 1.210.000.000 forint és ÁFA vállalkozói díj ellenében megrendelte a felperestől a győri ... rakpart ... szerkezetépítési munkáit, külön mellékletben rögzített műszaki tartalommal. A munkák kezdési időpontja 2007. február 5-e, befejezése a szerelőbeton készítésétől számított hét hónap. A vállalkozási szerződésben meghatározottak szerint a felperes részszámlák benyújtására volt jogosult. A felperes a számláit a megrendelő által kiadott teljesítésigazolás alapján állíthatta ki. A felek rendelkeztek arról is, hogy a betonacél árváltozásának mértékéig miképpen módosítható a vállalkozói díj összege, és 5 %-ban állapították meg a jóteljesítési garancia mértékét. A megrendelőt megillette a számlák nettó értékéből számított 5 %-os visszatartási jog a teljesítési és garanciális

költségek kezelésére, és az átadás-átvételi eljárást követően a számlákból visszatartott 5 %-os garancia nyújthatott fedezet a megrendelő számára a szavatossági követelésekre. A felek megállapodása értelmében a szavatossági garancia a felperes részéről bankgaranciával bármely időpontban kiváltható volt. A felperes jogosult volt felmondani a szerződést az esetben, ha a megrendelő a fizetési kötelezettségét 15 nappal elmulasztotta, vagy annak részlegesen tett eleget. A 2007. március 30-án kelt háromoldalú szerződés megkötésével az alperes a megrendelőtől átvállalta a felperes felé teljesítendő fizetési kötelezettséget, a felperes a kötelezettség átvállalásához hozzájárult. A megrendelő a fizetési kötelezettségét nem teljesítette, a felperes 2007. szeptember 5-én kelt nyilatkozatával azonnali hatállyal felmondta az építési szerződést, és ezt követően a fizetési kötelezettséget átvállaló alperestől kérte a lejárt fizetési határidejű számlák szerint járó vállalkozási díj átutalását, s a felperes jogi képviselője útján 2007. október 9-én kelt levélben szólította fel az alperest összesen 310.202.472 forint lejárt tartozás megfizetésére.

2007. november 21-én a megrendelő, a felperes és az alperes egyezségi megállapodást írtak alá, amelyben megállapították, hogy a szerkezetépítési munkák elkészültek, s a jogviszonyt a teljes elszámolás igényével kívánták lezárni. A végszámla összegét - csökkentve az 5 %-os mértékű jóteljesítési garanciával, valamint a bruttó 1 %-os megrendelői, szolgáltatói díjjal - 134.074.000 forintban határozták meg. E megállapodásban - többek között - rögzítették, hogy a jóteljesítési garanciális visszatartás a szerződés tartalmának megfelelően szavatossági garanciává alakul át, s a felperest megilleti az a jog, hogy a bankgaranciával bármely időpontban kiválthassa a visszatartott összeget, s a kiváltási szándékról előzetesen 15 nappal értesítést kell kiadni. Rendelkeztek a felek az egyezségben a szavatossági jogok érvényesítésének a későbbi rendjéről, és kinyilvánították, hogy az egyezség megtámadására irányuló jogukról végérvényesen lemondanak, egymással szemben további követelést semmilyen alapon érvényesíteni nem kívánnak, ugyanakkor kimondták; amennyiben a jelen megállapodás csak valamely részét érintően nem teljesül - kivéve a kifizetési rendelkezésekről szóló mellékletben szereplő határidők maximum 8 napos csúszását - akkor a szerződésszegő, avagy nem teljesítő féllel szemben a jogosult fél korábbi követelését a mellékelt követelés-kimutatás szerint jogosult érvényesíteni.

Az alperes az egyezség szerinti 134.074.000 forint felperesi követelést teljesítette. A felperes azonban élni kívánt azzal a jogával, hogy a garanciális visszatartás címén ki nem fizetett díjakra a fizetési kötelezettség teljesítését bankgarancia felajánlásával és benyújtásával esedékessé tegye, ezért 2007. november 29-én megküldte az alperesnek a bankgarancia-szerződés formanyomtatványát. A felperes megbízásából a Budapest Bank Nyrt. 2008. január 8-án bocsátotta ki azt a bankgarancia nyilatkozatot, amely a szerkezetépítési munkákra létrejött szerződéshez kapcsolódott, a bankgarancia összege 60.500.000 forint, kedvezményezettje az alperes volt. Az alperes a bankgarancia nyilatkozatot nem vette át, a visszatartott vállalkozói díjat nem fizette meg. E bankgarancia nyilatkozat 2008. február 14-én hatályát veszítette az eredeti bankgarancia nyilatkozat visszajuttatása miatt.

A felek között ezt követően egyeztetés kezdődött egy újabb bankgarancia átadásának a lehetőségéről. A Budapest Bank Nyrt. 2008. május 28-án adta ki azt a bankgarancia nyilatkozatot, amelyben azt vállalta, hogy 5 banki munkanapon belül fizetést teljesít legfeljebb 20.000.000 forint összeghatárig, azonban ezen nyilatkozat átvétele sem történt meg az alperes részéről.

A felperes a 2008. február 21-én az alperessel szemben előterjesztett keresetében előadta, hogy a 2007. február 5-én létrejött építési szerződést a perben nem álló megrendelő, s a peres felek 2007. november 21-i egyezsége módosította, mely egyezségből eredő kötelezettségét az alperes nem teljesítette. Hivatkozása szerint a felperes szerződésszerűen ajánlotta fel bankgarancia nyújtását, az alperes jogos ok nélkül utasította el a bankgarancia-levél átvételét, mellyel a felperesnek kárt is okozott. Az alperes szerződésszegése azt eredményezte, hogy az egyezségben írt feltétel bekövetkeztével az alperes jogaira és kötelezettségeire ismételten az egyezsége megelőző, a 2007. február 5-i szerződésből adódó rendelkezések az irányadók. Hivatkozott arra is, hogy az alperes 2008. január 19-ére ígéretet tett a visszatartott 60.500.000 forint kifizetésére, ezért a felperes 2008. január 19-ig nem is kívánta az alperessel szemben alkalmazni a késedelemből származó jogkövetkezményeket. Ezen időpontot követően az alperes a késedelme alapján helytállni tartozik az építési szerződésből származó követelésekért, illetve a szerződésszegésével okozati összefüggésben keletkezett károkért, ezért összesen 164.569.659 forint és kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését, amely összegből 24.897.877 forint ár- és mennyiségi különbség, 14.520.000 forint bonusz, 121.000 forint kötbér az építési szerződésből származó követelés, kárigénye pedig a bankgaranciával kapcsolatban felmerült 422.324 forint költség, és a kiesett kamatbevétele 3.729.451 forint.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, lényegében azzal védekezett, hogy nem esett késedelembe a visszatartott összeg felperesnek történő kifizetésével, vitatva azt, hogy a felperes az egyezséggel módosított szerződésnek megfelelően ajánlotta fel a bankgaranciát, figyelemmel arra is, hogy az egyezség alapján az alperes nem volt előteljesítésre köteles, így jogos okkal tagadhatta meg a visszatartott összeg kifizetését. Előadta továbbá, hogy a korábbi kötelezettől kizárólag a főkötelezettséget vállalta át, így a szerződést biztosító mellékkötelezettség teljesítésére, a kötbér megfizetésére nem vonatkozott a kötelezettségvállalás.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 39.417.877 forintot, és ennek 2008. február 1-től, 121.000.000 forintot, ennek 2008. február 1-től, 422.324 forintot, ennek 2008. február 1-től, valamint 3.729.451 forintot, és ennek 2008. július 10-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát, valamint 4.440.000 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 900.000 forint eljárási illetéket. Határozata indokolásában megállapította, hogy a megrendelő és a felperes között 2007. február 5-én létrejött, a Ptk. 402. §-ával nevesített szerződés alanyában - az építési munka ellenében esedékes

kötelezettséget teljesítő személyt érintően - a 2007. március 30-i tartozás-átvállalási szerződés (Ptk. 332. § (1) bekezdés) megkötésével teljes hatállyal változás következett be azután, hogy a felperes a hozzájárulását az okirat aláírásával megadta. A felperes építési szolgáltatásának teljesítésével összefüggésben esedékessé váló minden ellenszolgáltatás kötelezettje az alperes lett, mely a kötelelem megszegésével esedékessé váló, további kötelezettségekre is kiterjedt. A 2007. szeptember 5-i felmondási nyilatkozat kiadását követően a felek között kialakult jogvitát a 2007. november 21-én aláírt egyezség (Ptk. 240. § (3) bekezdés) rendezte. A felperest mind az építési szerződés, mind az egyezség alapján megillette az a jog, hogy a bankgarancia felmutatásával és felajánlásával a visszatartott vállalkozói díj kifizetését esedékessé tegye. A felperes 2007. november 29-ével megküldte az alperesnek a bankgarancia nyújtásával összefüggő okiratot, ezért a 2008. január 8-án kibocsátott bankgarancia nyilatkozat alperesnek való felajánlását követően a felperes jogosan tarthatott igényt a visszatartott vállalkozói díj kifizetésére. A felperes a perben igazoltan az alperes számára minden olyan okiratot bemutatott és valamennyi olyan nyilatkozatot megtett, amely elegendő volt annak alperes általi felismeréséhez, hogy a visszatartott díj kifizetésére kötelezetté vált, ebből következően - a felperes felajánlását követően - az alperes a díj kifizetését jogos ok nélkül tagadta meg (Ptk. 313. §), illetve a díj kifizetésével késedelembe esett, aminek eredményeként beállhatott az a feltétel (Ptk. 228. § (1) bekezdés), amely az eredeti követelést tette esedékessé, azaz a kötelezettség-szegésként egyezségben nevesített feltétel bekövetkeztével az alperes az építési szerződésből származó mellékkötelezettség teljesítésével a szerződéses pénzbeni szolgáltatás teljesítésével (ár- és mennyiségi különbség, bonusz) a felperes felé helytállni tartozik. Az alperes védekezésével szemben, amely e körben csak a feltétel hiányára irányult, illetve a kötelezettség átvállalás korlátozottságára terjedt ki, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a bizonyítási kötelezettségét az okiratok tartalmával teljesítette. Megalapozottnak ítélte a 422.324 forint költség megtérítésére irányuló felperesi igényt, amely az eredménytelenül felajánlott bankgarancia kiadásával összefüggésben merült fel, továbbá az elmaradt vagyoni előnyként érvényesített 3.729.451 forint követelést. E körben megállapította, hogy a felperest megillette volna a jog, hogy a visszatartott díj kifizetését elérje, a visszatartott és kifizetendő 60.500.000 forint után számítható kamattól, mint vagyoni előnytől azonban elesett. A felperes az elmaradt vagyoni előny számításának módját és mértékét, valamint a 422.324 forint költséget nem vitatta, ezért az elsőfokú bíróság a felperes kérelmével egyezően a Ptk. 355. § (4) bekezdésének alkalmazásával marasztalta e vonatkozásban is az alperest. A felperes késedelmi kamatigényéről a Ptk. 301/A. §-a alapján határozott, s a pereszes alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján az ügyvédi munkadíjból és az eljárási illetékből álló perköltség megfizetésére kötelezte oly módon, hogy a le nem rótt eljárási illeték utólagos megtérítéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezést terjesztett elő, elsődlegesen annak megváltoztatása, a kereset elutasítása, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása iránt. Hangsúlyozta, hogy

az elsőfokú bíróság abból a téves ténybeli alapból indult ki, hogy a felperesnek 60.500.000 forint értékű bankgarancia felmutatásával lett volna joga kiváltani a visszatartott összeget, s nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a felperesnek csak és kizárólag 60.349.000 forint értékű bankgarancia benyújtására lett volna joga a 2007. november 21-én kelt Egyezségi Megállapodás 4.1. pontja alapján, amely nem valósult meg. Előadta; történt egyeztetés arról, hogy az Egyezségi Megállapodás 4.1. pontjában jelölt bankgaranciával kiváltható a visszatartott összeg - de még csak az átadás szerződészerű felajánlása sem történt meg -, ennek tényét a felperes nem bizonyította. Az alperes többször felszólította a felperest, hogy éljen a jogi lehetőséggel és adja át a bankgaranciát, többször utalva arra, hogy a bankgarancia átadásával egyidejűleg annak érvényességét a bankok egymás között belső ellenőrző rendszerrel ellenőrzik, és ennek elvégzéséhez kérte a felperes együttműködését, nevezetesen azt, hogy a bankgarancia átadására - figyelembevéve a 15 napos határidőt is - egyeztetett időpontban kerüljön sor, a felperes azonban nem kívánt eleget tenni az együttműködési kötelezettségének (Ptk. 4. § (1) bekezdés), így a felperes követett el szerződésszegést. Hivatkozott arra is; az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során nem vette figyelembe az alperes által becsatolt írásbeli e-mail üzenetek tartalmát, a felperes által csatolt iratok ugyanis nem támasztják alá a követelését. Előadta továbbá; az elsőfokú bíróság a mellékkötelezettség fizetésének jogalapját az Egyezségi Megállapodás 6. pontjára alapította, amely azonban nem azt mondja ki, amelyet az indokolás tartalmaz, nem azt, hogy a jogosult fél a nem teljesítő féllel szemben a korábbi követelését jogosult érvényesíteni, hanem azt, hogy a korábbi követelést a mellékelt követelés-kimutatás szerint jogosult érvényesíteni. A mellékelt követelés-kimutatás alapján a felperes követelése 134.074.000 forint, s ezt az összeget az alperes kifizette. Tekintettel arra, hogy a felperes az Egyezségi Megállapodás aláírásával vállalta, hogy maximum a mellékelt kimutatás szerint él a jövőben bármilyen követeléssel, ezzel a tartozás-átvállalási dokumentum nem értelmezhető akként, hogy az az egyezségi megállapodáson kívüli, más követelésekre is kiterjedt volna.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és az abból levont következtetései, ítéletének jogi indokai is helytállóak. Az alperes fellebbezésében felhozottak eltérő jogi következtetés levonására nem adnak alapot.

A felperes, mint kivitelező, az alperes, mint beruházó és a perben nem álló ... Kft., mint megrendelő, nem vitásan 2007. november 21-én egyezségi megállapodást kötöttek. Az egyezségi megállapodás előzménye - az egyezség 1/A. és 1/B. pontjában rögzítettek szerint is - az a tény, hogy a ... Kft., mint vállalkozó és az alperes, mint beruházó 2007. február 5-én fővállalkozói szerződést kötöttek a Győr, ... rakparton megvalósuló ... építőipari beruházás megvalósítása érdekében

2.590.000.000 forint áron. A fővállalkozói szerződés alapján a ... Kft. ugyanaznap kötött szerződést a felperessel a project szerkezetépítési munkáinak kivitelezésére 1.210.000.000 forint és ÁFA díj ellenében. A megállapodásban utaltak arra, hogy az egyezséget megelőzően a felek között háromoldalú fizetési megállapodás jött létre, amelyben a beruházó kötelezettséget vállalt arra, hogy a megrendelő felé benyújtott és általa elfogadott számla alapján járó vállalkozói díjat közvetlenül a szerkezetet építő kivitelezőnek fizeti meg. A felek megállapították, hogy a felperes által elvállalt szerkezetépítési munkák elkészültek, és rögzítették, hogy mindenre kiterjedő egyezség keretében végérvényesen, a teljes elszámolás igényével kívánják lezárni az általuk megkötött korábbi szerződéseket.

A Ptk. 240. §-ának (3) bekezdése szerint a szerződést egyezséggel is lehet módosítani. Egyezség esetén a felek a szerződésből eredő vitás vagy bizonytalan kérdéseket közös megegyezéssel úgy rendezik, hogy kölcsönösen engednek egymásnak.

A perbeli esetben a 2007. március 30-án kelt háromoldalú fizetési megállapodásra tekintettel a felperes - jogi képviselője útján - az egyezség megkötését megelőzően, 2007. október 9-én kelt levélben a fizetési kötelezettséget átvállaló alperest összesen 310.202.472 forint lejárt számlatartozás megfizetésére szólította fel.

A fenti 310.202.472 forint felperesi követeléshez képest a felek a vállalkozási díj megfizetése kérdésében a következők szerint állapodtak meg.

2000. november 21-én kelt Egyezségi Megállapodás 2.2. pontjában a felperes által kibocsátott végszámla összegét a ... Kft. és a felperes egyezően 134.074.000 forintban állapították meg, s az alperes a megállapodás aláírásától számított 5 naptári napon belül vállalta a 2.2. pontban írt fizetési kötelezettségének teljesítését a fizetési rendelkezésekről szóló 4. számú melléklet szerint.

Az alperes az Egyezségi Megállapodás 2.2. pontjában foglaltakat teljesítette.

Nem volt vitás a peres felek között, hogy az Egyezségi Megállapodás 4.1. pontja értelmében a felperes jogosult volt a szavatossági, garanciális költségek fedezetére visszatartott vállalkozói díj bankgaranciával történő - az egyezségben megfogalmazottak szerinti - kiváltására oly módon, a visszatartott vállalkozói díj megfizetésére az alperes (beruházó) kifejezett kötelezettséget vállalt.

A másodfokú bíróság a felek magatartásának megítélése kérdésében osztotta az elsőfokú bíróság azon megállapításait, amelynek értelmében a felperes az Egyezségi Megállapodás 4.1. pontjában írt feltételeket a visszatartott összeg kiváltása érdekében teljesítette; az alperes számára minden olyan okiratot bemutatott és minden olyan nyilatkozatot megtett, amelynek folytán az alperes az egyezségben vállaltak alapján a visszatartott vállalkozói díj kifizetésére kötelezetté vált. Önmagában az a körülmény, hogy a Budapest Bank Nyrt. 2008. január 8-án kelt szavatossági bankgarancia nyilatkozatában a fizetés teljesítését az alperes

javára legfeljebb 60.500.000 forint összeghatárig vállalta, az egyezségben viszont a felek a visszatartott összeget 60.349.000 forintban jelölték meg, a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem mentesítette az alperest a szerződésben vállalt fizetési kötelezettsége alól, figyelemmel arra is, hogy ezt az alperes sem a pert megelőzően, sem az első fokú eljárás során nem kifogásolta. Az alperes fellebbezési érvelése e körben azért sem megalapozott, mert az Egyezségi Megállapodás mellékletét képező háromoldalú fizetési engedményezési megállapodás (5. sz. melléklet) adataiból kiolvashatóan a visszatartott vállalkozói díj összege a bankgarancia-nyilatkozatban írt fizetési kötelezettségvállalással egyezően 60.500.000 forint.

Alapítván hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra is, hogy a bankgarancia kiváltásával kapcsolatban a felperes nem tett eleget az együttműködési kötelezettségének (Ptk. 4. § (1) bekezdés), mivel az alperes ezen állítását a rendelkezésre álló okiratok nem támasztják alá.

A Ptk. 4. §-ának (1) bekezdésében írt általános jogelven túlmenően a Ptk. 277. §-ának (4) bekezdése kimondja; a felek a szerződés teljesítésében együttműködésre kötelesek. A kötelezettnek a szerződés teljesítése érdekében úgy kell eljárnia, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a jogosultnak pedig ugyanilyen módon elő kell segítenie a teljesítést. A törvény idézett rendelkezése értelmében tehát a teljesítés megvalósulásának elősegítése mind a kötelezettnek, mind a jogosultnak a kötelezettsége.

Az adott esetben az Egyezségi Megállapodás a felperes számára előírta, hogy a visszatartott vállalkozói díj bankgaranciával történő kiváltásának szándékáról értesítenie kell az alperest (Megállapodás 4.1. pontja), ennek megfelelően járt el, amikor 2007. november 29-én bejelentette az alperesnek - elektronikus levél formájában, bankgarancia-nyomtatvány kíséretében -, hogy a vállalkozói díj 5 %-át kitevő visszatartott díjat bankgaranciával kívánja kiváltani. A felperes szándékával egyezően a Budapest Bank Nyrt. 2008. január 8-án ... számon szavatossági bankgarancia-nyilatkozatot bocsátott ki - a Győr, ... rakpart „...” szerkezetépítése tárgyában létrejött szerződés alapján -, amelyben visszavonhatatlanul és feltétel nélkül kötelezettséget vállalt arra, hogy a nyilatkozatban meghatározott feltételek esetében az alperes írásbeli felszólítására öt banki munkanapon belül, az alapjogviszony vizsgálata nélkül az alperes javára fizetést teljesít, legfeljebb 60.500.000 forint erejéig. Ezen, a perbeli jogvita szempontjából jelentőséggel bíró bankgarancia-nyilatkozatot - az iratoknál fellelhető e-mailek tartalma értelmében - az alperesnek bemutatta. A per adatai alapján nyilvánvaló, hogy a Budapest Bank Nyrt. bankgarancia-nyilatkozatáról az alperes tudomással bírt, és annak a másolatát a felperes az alperesnek megküldte (F/4/8. sorszám alatti e-mailek). Ezzel szemben tény, hogy az Egyezségi Megállapodás 4.1. pontja szerinti fizetési kötelezettségének az alperes nem tett eleget, annak ellenére, hogy a visszatartott vállalkozói díj kiváltásának várható időpontját az alperes jogi képviselője útján (F/4/5) 2008. január 19-e napján határozta meg. Megállapítható tehát, hogy a bankgarancia kiváltásával kapcsolatban az alperes az egyezségi megállapodás

teljesítése során nem a Ptk. 277. §-ának (4) bekezdésében írtaknak megfelelően járt el, a megállapodást megszegte, így annak 6. pontja értelmében a felperes a szerződésszegő alperessel szemben a korábbi követelését a mellékelt követelés-kimutatás szerint érvényesíthette, figyelemmel arra is, hogy a felek az egyezség 4.1. pontjában kifejezetten nem rendelkeztek a bankgarancia fellebbezésben hivatkozott ellenőrzésének módjáról, és annak időpontjáról sem.

Tévesen hivatkozik az alperes fellebbezésében arra, hogy az Egyezségi Megállapodáshoz mellékelt követelés-kimutatás szerint a felperes követelése 134.074.000 forint, mivel az iratoknál fellelhető 310.238.173 forint összegű követelés-kimutatás tartalmazza a felperesnek a jelen perben érvényesített, az Egyezségi Megállapodás 6. pontjában foglaltakra alapított követeléseit. Utal a másodfokú bíróság arra is, hogy az alperes azt nem tette vitássá a perben, hogy a felek az egyezséget attól a feltételtől tették függővé, hogy az Egyezségi Megállapodás minden részében teljesül, nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor az alperest a felperes keresetének megfelelően marasztalta.

A fentiekből következően helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban is, hogy a felperes megalapozottan tartott igényt a bankgarancia sikertelen kiváltásával összefüggésben felmerült kára megtérítésére.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles a felperesnek a másodfokú eljárással okozott költségét megtéríteni. A felperes másodfokú perköltsége a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdésének alkalmazásával, mérlegeléssel megállapított, s az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában. Az alperes az illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt 900.000 forint jogorvoslati illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 15. §-ának (1) bekezdése szerint köteles az államnak felhívásra megtéríteni.

Budapest, 2009. szeptember 8.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

. Rédei Anna s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

